

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20—
» pol leta » 11—
» četrt » » 6—
» 1 mesec » 2—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravnistvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravnistvo lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 27. februarja 1920.

Št. 9

Republika?

Če bi pred vojsko vprašal Korošce, kaj je republika, bi se gotovo z veseljem oglasili Selani in Jezerjani: „Mi smo republika, zato, ker nam v naših gorah Nemci blizu ne morejo!“

In sedaj po vojski je ravno narobe. Nemci, ki so se prej že pri sami besedi republika prav „kaisertreu“ prekrižali, ponujajo Selanom svojo republiko, kakor kramar slabo blago, ti pa se je branijo, kakor živega vraga. Kaj je torej republika? Naj povem prej prisposodo:

Otrok, ki se je opeknel,

že od daleč kriči pred vsakim ognjem „ajs“. Tak otrok bi gotovo vse ognje ugasnil, če bi imel zadosti sape, on si pač misli, „zakaj je ogenj, če se pri njem opeče“. Ravno tako se godi danes Nemcem. Pri svojih „strammdeutsch“ cesarjih Hohenzollern in Habsburg, katere so prej do neba oboževali, so se prav krvavo opekli in danes pihaajo (čisto nepotrebno na nas!), da bi že davno odfrčali vsi cesarji in kralji sveta, če bi ta sapa ne bila — otročja.

Mi smo mi!

Nemci so ostali zmerom isti, že od nekaj hočejo, da bi mi rajali po njihovi viži. Pred 1000 leti smo mi Korošci volili kmeta za vladarja v Gospisveti. Nemcem tak kmet ni bil prav, vsilili so nam svoje grofe in barone. Tedaj smo Slovenci imeli svoje „zadruge“, cela rodbina ali več rodbin je obdelavala skupno pod vodstvom starešine nerazdeljeno zemljo; Nemci pa so rekli, to ni prav, zemlja je grofova. Naši mladeniči so se branili k „žovnjarem“ — grofovi biriči so jih lovili. Nemcem ni bil prav naš jezik, ne naše pravice, vsaka posojilnica je morala biti foršusferajn, zapirali so nas zaradi Majestätsbeleidigung, Hochverrat itd. Povsod smo morali ubogati Nemce, zato bi se bili kmalu prekucnili z nemškim vozom v graben, če bi nas Jugoslavija ne bila rešila.

Previdnost!

Torej tudi mi smo se že opekli z marsikatero nemško robo, imejmo zanaprej odprte oči in ušesa,

Podlistek.

Tine in Barigeljc.

(Dalje.)

Precartani Tine!

Že večkrat sem čital v koroških slovenskih listih, da na Koroškem sneži včasih kar iz jasnega neba kakor bi se cotali berači v nebesih; a to ni sneg, ampak letaki, katere trosijo nemški volksverovci na Slovence.

Pa pravijo v teh letakih, da se Koroška ne sme deliti med Jugoslavijo in Nemce, ampak da sliši vse v nemški nenasiljivi beraški žakelj. Pa zakaj to tako trdijo?

Sklicujejo se na ljubega Boga, ki ga drugače ne poznajo, da je on Koroško nalašč tako ustvaril, da ne spada nikamor drugam kakor pod Nemca, kar je baje spoznati iz tega, da je napravil visok zid Karavanke z različnimi stolpi kakor Peca, Obir in Jepa, da bi na noben način ne zlezal kak Slovenec črez ta zid in zanesel v obljubljeno koroško deželo nalezljivi bakterij slovenske narodnosti.

Tako si predočujeta stvarjenje koroške dežele vsaj Schumy in Lemisch, oba pristna Nemca slovenskega pokolenja. Po njih mnenju je mislil Bog Oče edino le na nje, ko je ustvarjal na koroškem gore in doline, samo zaradi tega, da bi ta dva možakarja tem lažje sedaj pridobila pošast plebiscita, ki je ušla na pariški konferenci, zase, da bi z njeno pomočjo spravila vse slovenske Korošce pod se, da bi tem lažje izmoz-

da se nam ne zgodi kakor tistemu, ki je kupil slepega konja, katerega je mešetar hvalil: „Glej ga, on tebe ne more!“

Po lanskih skušnjah, ko so se „republikanci“ pridružili Volkswehr in rekvirirali od hiše do hiše „kar je tvoje, to je moje“, si bomo tudi republiko natančneje ogledali.

Kaj je republika?

Republika je oblika države, v kateri vladar ni dosmrten, ampak se voli po nekaj letih (n. pr. 5 let) zmerom na novo. Drugače so si vse današnje države več ali manj podobne, saj je glavni namen države, da vzdrži red, mir in blagostanje. Vse moderne države imajo parlament, t. j. zbor poslancev, ki dajejo postave in ki izvolijo ministre, kateri zopet one postave po uradnikih izvajajo. V nobeni današnji državi ne dajejo vladarji postave in jih tudi ne izvršujejo, to je bilo mogoče samo pri Nemcih, da so cesarji imeli najvišjo in neomejeno moč, celo tako moč, da so „podložnike“ poslali v vojsko in na morišče. Po svetovni vojski to ni več mogoče, noben vladar niti v republiki niti v monarhiji ne bo imel več te moči. Gre torej edino za vprašanje, ali je bolje, da je vladar dosmrten, ali pa samo na nekaj let veljaven.

Vsak začetek je težek.

Več smo doživeli zadnji dve leti, kakor prej celo življenje. Mi sami smo se otresli cesarjapijanca, ki je svojo moč zlorabljal in se dal voditi od grofov in generalov. Gledali smo, kako so vrgli ruskega carja in nemškega cesarja. Ko pa je tam prešla oblast v druge roke, so se začeli med seboj delavci, kmetje in meščani prepirati in vojskovati — za novega vladarja. Kri je tekla, brat je brata moril, ni bilo gospodarja, ki bi miril. Na Ruskem se še sedaj, ko mi živimo v blaženem miru, že dolgo in srdito borijo in morijo med seboj, ker hočejo imeti eni tega, drugi drugega glavarja. V Berlinu še zmerom iznova izbruhne upor in o Nemški Avstriji slišimo, da se tam oborožuje rudeča garda proti beli gardi — zaradi cesarja — in da se med seboj gledajo,

kakor pes in mačka. Iz tega vidimo, da je vsak začetek z republiko zelo nevaren in krvav. — Pa pogledjmo,

kdo ima danes republiko?

Največ se je pred vojsko slišalo, da imajo Francozi in Amerikanci republike. Sedaj po vojski pa so tudi Nemci, Čehi i. dr. postali republikanci. Zakaj imajo ti narodi republike? Vse te države so industrijske, imajo največ fabrik, delavci imajo tam večino. Kdor pozna delavca, ve, da rad vandra in menja gospodarja. On že ve zakaj, vsak ima pravico, da si poišče boljši zaslužek. Pri fabriki je tudi vseeno, če ima direktorja 100 let ali samo 5 let, vse delo je tam natančno urejeno, vsak stoji pri svoji mašini. Če si delavci vsakih par let izvolijo novega direktorja, to tudi lahko stori, saj živijo v mestih in večjih krajih na kupu, volitev je za nje špas, šiht dobijo plačan. Tudi če si izvolijo „marčko v žaklju“, saj morejo takega, ki je za nič, po 5 letih zopet zveči.

Kaj je bolje za kmeta?

V Jugoslaviji imamo veliko večino poljedelci in kmetovalci. Mi nismo navajeni menjati gospodarja kakor nove klobuke, kmetija tudi ne more imeti na 5 let izvoljenega gospodarja, ker bi tak samo na svoj haržet gledal. Pa kmetje tudi nimamo zmerom časa hoditi k razburljivim volitvam, šiht nam nikdo ne plača, stanujemo pa vsaksebi po deželi in v gorah. Imamo itak dovolj z volitvami za občino in za državni zbor. Te volitve so potrebne, ker poslanec govori za kmeta, daje postave in kot minister svetuje vladarju. Naš vladar pa je kmečkega rodu in je nam takoj povedal, da je „zemlja Božja in kmetova“. On bo gledal, da bo nasproti vsem pravičen, ker so ravno Srbi krivičnega kralja že zvrgli. Če bi pa bil izvoljen vladar, bi gledal samo na svoje pristaše. Naš kralj in pa regent pa imata nas vse za pristaše.

Kraljestva!

Nemci tako vpijejo proti našemu kraljestvu, kakor da bi mi edini na svetu bili taki — na-

gala to dobro ljudstvo do zadnje kapljice in napolnila svoje nenasiljive želodce.

Čudno je le, da ni nastavlil ljubi Bog že kar od začetka sveta na celi južni strani koroške dežele tabelce z napisom: Vhod za Slovence, posebno iz Kranjskega, prepovedan, ker hočeta tako imeti Schumy in Lemisch v svoji narodni steklosti.

Kar je Bog Oče storil, je storil prav, in zato tudi kljub temu zidu ni branil, da so prelezli Slovenci že v šestem stoletju po Kr. Velike Ture in pogledali celo na Solnograško, Tirolsko in Bavarsko in tako imajo Slovenci tudi pravico si svojiti slovenski del Koroške zase, če stojijo potem Karavanke pred njimi ali ne; če se pa Schumyju in Lemischu ne ljubi, se potem še lahko zaletavata s svojima buticama v nje, pri njih trdi konstrukciji je pričakovati, da na ta način naredita najlažje predore za železnico na več mestih na Kranjsko, da si prihrani Jugoslavija tozadevne stroške.

Če je ustvaril Bog po mnenju Schumyja in Lemischa in drugih enakih nemškutarskih prismond te južne stene samo zaradi tega, da bi si lastili na Koroškem edino Nemci pravico, potem je čudo, zakaj je Bog pripustil, da je spustila pariška konferenca črez dosti višje Julijske planine rumenega polentarja na Koroško, kar so morali vtakniti Nemci kot najlepšo nagrado za svoje ljubimkanje s polentanjem v svoj žakelj!

Tako vidita vidva žavberna špeceljna, da je Bog Oče pri stvarjenju Koroške na vaju popolnoma pozabil in da ne bo šlo tako, kakor si vajine trde butice mislite.

Dragi Tine, ti se boš čudil, da sem danes

zajahal bolj široko politiko, pa ne zameri, moram ti enkrat povedati, da ljudje zvedo, na kakšne limanice bi se vsedli ubogi koroški Slovenci, če bi slepo poslušali čivkanje teh dveh starih vrabcev.

Dokler bo seve čas plebiscita, bodo vam plavšali, da se bo vam Slovcem godilo tako dobro kakor v deželi Indiji Koromandiji, kjer so baje na plotih obešene klobase in letijo ljudem pečene race v usta.

A če boste tako nori, da jim boste verjeli in šli v tisto kletko, boste kmalu videli tisto Indijo in se prepričali, da je njeno pravo ime le: Hin-du-ja!

Godilo se bo kmetom res dobro, ker jim ne bo treba orati, ker Schumy bo že skrbel, da bo spravil vole pravočasno na varno, da se njemu in drugim okrogli trebuščeki ne bodo posušili; tudi gospodinjam ne bo treba zgodaj vstajati, da bi pomolze krave, ker Lemisch bo iz same ljubezni do vas spravil vse molzne krave v svoje prostore hleve, da bo tem lažje mogel reči, da se v njegovem kraju cedi samo mleko.

Kmet bo lahko oral z mačkami in otepal suhe žganke, saj masti tudi ne bo, ker svinje bo moral oddati v klavnico, za spomin bo dobil nazaj nekaj suhih parkljev, vsled katerih še ječmen ne bo dobil drugega okusa, če jih bo tudi kahal tri dni.

Mleko bodo dajale pač ptice pod nebom, saj nemčurji so vendar tako kunštni, da bodo znali tudi to narediti.

Davkov ne bo treba nositi na davkarijo, ker bo eksekutor stal vsak dan pred durmi in bo tako dolgo nosil večo, da odnese nekega dne tudi hram, za slovo pa da kmetu beraško palico

zadnjaki, da imamo kralja! Iz skušnje vemo, da so nam Nemci ponujali zmerom najslabše blago, zato se tudi tega vpitja ne ustrašimo. Poglejmo po svetu, vse polno kraljestev najdemo! Že sveto pismo govori samo o kraljestvu, pa ne o republiki. Ali sveto pismo je staro, rečejo nasprotniki. Dobro! Pa ravno današnje najmodernejše države, za katerimi se morajo tudi Nemci skriti, imajo tudi kralje, in to so Angleška, Belgija, Nizozemska, Danska. Nadalje poznamo kraljestva: Italijo, Rumunijo, Grško, Bolgarsko, Špansko, Japan itd. Vse te države vendar niso na glavo udarjene, da bi imele nekaj, kar je zastarelo. Vsak si pač uredi hišo po svoje, ta ima rad spremembo, hec in volitve ter „mačko v žaklju“, drugi pa pravi: „Ostanimo pri tem, kar smo za dobro spoznali.“

Ni vse zlato, kar se sveti.

Spoznali smo s stališča delavca dobre strani republike. Poslušajmo še drugo plat zvona. Prav glasno nam ta zvon bje včasih na ušesa iz Južne Amerike, kjer imajo kakih 10 republik. Industrije imajo malo, samo v večjih mestih, poljedelci so daleč po deželi raztreseni. V vsaki državi in državi imajo seveda prezidenta. Volijo ga prav burno, vsak bi rad imel svojega prijatelja, in se že pri tem tepejo, da kar poka (namreč iz pušk!). Še hujše pa pride potem. Recimo, da so poljedelci imeli večino in izvolijo svojega prezidenta, kateri meščanom ni po volji. Meščani se pozneje zaratijo (v mestih gre to naglo) in preženejo prezidenta, ali pa ga umorijo. Nato se zberejo ljudje z dežele in — začne se vojska.

Prazen žakelj ne stoji.

Kakor pri gospodarstvu, tako je tudi v državi, glavno je, da je trdna, da ni od danes na jutri in da vzdrži red in mir ter blagostanje. Trdno pa je gospodarstvo, ki ne živi od dolgov. Kaj pomaga Nemcem republika, frajhajt in vse lepe besede, ko pa ni kruha in je želodec prazen. Nemška Avstrija živi od samih dolgov in da bi se nekaj časa še držala, bo odvezla državljanom toliko premoženja, da bodo ti prav krvav pot potili, seveda največ kmetje, ker na Dunaju (kjer delajo postave) ni kmetov. Zato pa kmetovalci vlečejo proč od Dunaja. Odcepiti se ne smejo, to ne pusti antanta, zato pa iščejo — cesarja. Tudi to so jim iz Pariza prepovedali. V tej stiski hočejo imeti dežele svojo posebno poslansko zbornico, Länderkammer, kakor je bil poprej Herrenhaus, v katerem bi seveda zopet sedeli grofje in baroni. Taka je danes nemška republika, ki samo zaradi tega še stoji, ker ji mi dajemo živeža in ker jo antanta ne pusti narazen.

Mi po svojem!

Po krvavih skušnjah smo spoznali, da je za državo predvsem potreben red, mir in blagostanje, za kmete pa je najbolje, da je na čelu države stalen vladar in ne samo na par let. Vse to imamo v Jugoslaviji. V avstrijski republiki pa si stojijo nasproti rudeča garda in bela garda, ki hoče imeti cesarja nazaj, tam zna priti še do bojev in pobojev. Zato pravimo, da smo mi na boljšem in ostanemo pri svojem, mi imamo Petra, oni pa še Pavla ne. Cel svet ni na eno kopito udarjen, ni vsak jopič enak. Vse je treba šele pomeriti, tudi mi ne bomo pustili, da bi šuštarji in žnidarji iz Nemške Avstrije za nas mero po sebi jemali. Če so se oni pri svojih cesarjih opekli, zato še ne pustimo, da bi tudi naše ognje pogasili!

Mi pa ostanemo, kakor smo bli,
enega srca, ene krvi!

In če mislite zaslepljeni nemčurčki, da vas ne bodo Nemci nič pošegetali, ampak samo Slovencem drli kožo kakor meseca majnika preteklega leta, se zelo motite. Lačni nemški treh ne bo poznal potem nobene razlike, ko boste enkrat v njih kletki, tudi vaše krave bodo romale iz hleva in marsikatera gospodinja, ki je bila precej kuhana in pečena za Nemce, rekla bo za slovo: Ti nemškutarški vampelni nimajo nikoli dosti.

A prepozno bo, dekle, pravi narodna pesem, tedaj bi šla rada vsaka s svojo kravico čez jezersko ali ljubeljsko sedlo v Jugoslavijo, a Schumy in Lemisch in drugi nemški škrici se bodo obesili kravi s tako silo na rep, da mora nazaj v nenasitno žrelo.

Tako se bo godilo vsem, ki se dajo pobasati v žakelj izstradanih Nemcev.

Za danes končam! Prihodnjič Ti opišem svoje sanje, ko sem bil pri Sv. Petru. Videl in slišal sem tam dosti, da bi ti lahko napisal celo knjigo.

Do tega časa pa Ti pomolim čez snežene hribe svojo pravo roko in ostanem do hladnega groba

Tvoj

Barigeljc.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Dobili smo novo vlado. Dne 20. februarja je prestolonaslednik podpisal ukaz o imenovanju nove vlade, ki je tako sestavljena: Predsednik ministrskega sveta Stojan Protić, podpredsednik min. sveta in minister za promet dr. Anton Korošec, minister za notranje posle Marko Trifković, minister za zunanje posle dr. Ante Trumbić, za trgovino in industrijo Stojan Ribarac, za javna dela Joco P. Jovanović, za finance dr. Velizar S. Janković, za pravosodje dr. Momčilo Ninčić, za prosveto Miša Trifunović, minister brez portfelja dr. Miroslav Spalajković, za vojno in mornarico general Branko Jovanović, za pošto in brzojav dr. Mato Drinković, za verstvo dr. Fran Janković, za socialno politiko dr. Gjuro Surmin, za narodno zdravstvo dr. Slavko Miletić, za šume in rude Ivan Kovačević, za agrarno reformo dr. Ivan Krnic, za prehrano in obnovo zemlje dr. Aleksander Stanišić, za poljedelstvo in vode posestnik Ivan Roškar. — Ministri so prisegli dne 21. februarja. Med ministri so trije Slovenci, dr. Korošec je duhovnik, dr. Fran Janković je zdravnik, Ivan Roškar pa je kmet. Tako je v Jugoslaviji prvič slovenski kmet minister. V Avstriji kaj takega nikoli nismo doživeli.

Vsled odstopa belgrajske vlade so odstopile tudi pokrajinske vlade. Za bana Hrvatske in Slavonije je imenovan dr. Matko Laginja.

Narodno predsedništvo je sklicano. Vlada bo podala izjavo o jadranskem vprašanju, parlament se bo zahvalil Ameriki za pomoč v jadranskem vprašanju, vlada bo predložila ratifikacijo miru in volilni zakon. V prvi seji bo izvoljen tudi ustavni odbor.

Zamenjava denarja.

Začeli so zamenjavati jugoslovanske markirane krone za novi kronsko-dinarski denar. Denar se izmenjava samo po davkarijah, sedaj za enkrat večje svote (tisočaki). Do srede meseca marca mora biti ves denar izmenjan, samo 10, 2, in 1 kronski bankovci avstro-ogrske banke bodo še nekaj časa ostali v prometu.

Dnevne vesti.

Prvi sestanek koroških prostovoljcev se je vršil dne 15. febr. t. l. ob 9. uri v gostilni Ručigaj v Kranju. Predsednik g. Lojze Ude pozdravi zastopnike koroških prostovoljcev, posebno pa zastopnika „društva jugoslov. dobrovoljcev“, g. kapetana francoske armade Bratino, in utemeljuje vzrok in namen ustanovitve nove organizacije. Pravila, sprejeta na sestanku, so s par izjemami ista, kot jih ima „društvo jugoslov. dobrovoljcev“. O sprejemu članov odloča poseben odbor. — Za kritje stroškov se vpelje vstopnina 5 K. — Sklenilo se je opozoriti vlado na koroške prostovoljce, ki po nekaterih tovarnah ne dobé dela, s spomenico. — Organizacija je nepolitična. — Izvoljen je bil nov odbor: predsednik gosp. Ude Lojze, stud. iur.; podpredsednik gosp. kaplan Jernej Hafner, tajnik g. Jože Šter, stud. phil.; blagajnik g. Plestenjak Jan., stud. phil.; odbornik g. Ivan Praprotnik. — Zastopnik „društva jugoslov. dobrovoljcev“, g. kap. Bratina, pozdravi v imenu svojega društva vse idealne boritelje za jugoslov. Koroško in poudarja, da vodi obe društvi skupen cilj: stati z življenjem in smrtjo za svobodo Jugo-

Signor finanziere ali maščevanje.

Ob demarkacijski črti med Laško in Jugoslavijo se pridno tihotapi tobak iz Jugoslavije v zasledeno ozemlje. V vasi J. je bogvekd vaškega kovača ovadil laškimi financarjem, da ima v neki luknji v zidu pod streho skritega veliko jugoslovanskega tobaka. Res najde financar na označenem mestu tobak, in kovač je moral plačati 200 lir globe (kazni), in še tobak mu je bil konfisciran (zaplenjen). Vsakega poštenega tihotapca mora kaj takega jeziti, a v zadrego ga ne spravi. Par dni po plačanju globe se na vasi srečata kovač in financar. Kovač mu skrivnostno pomigne in mu reče: „To me tako jezi, ker sem moral plačati kazen, da ne morem molčati. Nihče drug me ni ovadil, kot ta preklicani učitelj tam-le, ki ima sam maslo na glavi. On ima namreč še veliko več utihotapljenega tobaka skritega v tisti-le luknji gori v zidu blizu pod streho — ali jo vidite, luknjo?“

„O vidim jo, vidim! Hvala Vam lepa!“

Takoj stoji strogi signor finanziere že v šoli pred učiteljem in škodoželjno vpraša: „Kje imate tobak?“ Učitelj, ves iznenadjen, reče: „Kakšen tobak? Nimam tobaka, ne kadim.“ Poln samozavesti zažuga financar s prstom in reče strogo:

slavije. — Začasni sedež in naslov organizacije ostane: Organizacija koroških prostovoljcev, Ljubljana, Poljanska cesta 81.

Galicija. Tukaj se ustanavlja ljudska knjižnica. Na razpolago je že nekaj knjig, ki se bodo začele takoj izposojevati. Knjige se bodo delile ob nedeljah dopoldan (po sv. maši) v šoli v Krenjancih.

Tinje. Poročil se je g. Andrej Tomšič, rodom Ribničan, z g. Anico Gererjevo iz ugledne družine s Tinj. Bilo srečno!

Suha. Naš grad je kupil g. dr. Fr. Irgolič, odvetnik v Mariboru. Ta je edini in pravi kupec, vse druge govorice o nakupu so neresnične. Tako je prišlo zopet lepo posestvo v slovenske roke.

Vovbre. Dne 6. t. m. popoldne so pogorela vsa poslopja posestniku Celestinu Maier p. d. Haberniku št. 8 v Hudem kraja. Rešil je samo živino; inventar in obleka je vse zgorelo. Škode je čez 30.000 kron, zavarovan je pri koroški dež. zavarovalnici v Celovcu za 5000 K. Po intervenciji občine se je posrečilo spraviti živino pri raznih posestnikih na krmo. Kako je nastal ogenj, oziroma kdo je zažgal, še ni znano. Posestnik leži ožgan v Štriholčah.

Dopisi.

Djekše. (Predpust.) Čeravno še nismo dobili Mohorjevega koledarja, smo vendar tudi na Djekšah zvedeli za predpust. Dne 9. svečana smo imeli dve poroki. Brežnikov sin Ignacij Lobnik je prevzel Pojevčovo posestvo ter si kot ženo in gospodinjo izbral mlado posestnico Terezijo Jamnik od Mišjaka. Brežnikova hči Jera Lobnik je dobila od svojih starišev lepo Šrančovo posestvo. Šoštarjevi stariši pa so ji dali svojega najmlajšega sina Petra Kasl. Skupna svatba v Kramarjevi gostilni je združila čez 100 gostov, vrlih prijateljev in dobrih sosedov narodne Brežnikove rodbine. Ker posebna pridnost in pobožnost diči oba nova zakonska para, bosta pač srečna. — Dne 16. svečana sta si pred oltarjem prisegla zakonsko ljubezen in zvestobo Pečnikov Anton Polesnik in Mežnarjeva Katarina Samselnik. Pri poročni sv. maši je cerkveni pevski zbor dokazal svojo zmožnost in dovršenost. Tako mogočno in ubrano petje se redko sliši na deželi. Da bi se le novi gospodar kmalu udomačil v Mežnarjevi hiši in med dječskimi sosedi. Srečo in blagoslov Toniju in Katri! — Za cerkev na Djekšah sta dva tukajšna posestnika kupila vsak po eno novo belo mašno obleko. Bog jima stotero povrni in sv. Martin! — Za šolsko knjižnico se nabirajo knjige. Prvi je daroval mnogo takih knjig župan Mihael Ladinik. — Predpustnemu veselju pa je bila primešana tudi žalost. Na god sv. Blaža smo spremljali na pokopališče blago mater Štrušnjo Marjeto Rebernik. Bila je stara 73 let. Vse svoje življenje je bila vzgled pridnosti in poštenosti, pobožnosti in krotkosti. Pogreb te ljube matere je bil tako veličasten, kakor pogreb kakega duhovnika. — Dne 13. svečana pa je umrl Likebov sin v Kneži Andrej Glabonjat, star 24 let. Iz ruskega ujetništva je prinesel sušico. Bil je priden in dober mladenič, pošten in miren. — Več bridkosti nam napravlja demarkacijska črta, ki gre čez poslopja in vodovode, čez njive in travnike. Največ trpijo tisti kmetje, ki imajo svoja posestva na obeh straneh črte. Dasiravno je meja tako skrajno neugodna, vendar je dobro zastražena. Orožniki in vojaki, državna policija in finančna straža vestno izvr-

„Ti bom že dal „ne kadim“! Lojtro sem!“ Učitelj nato: „Nimam nobene lojtre!“ Financar pokliče dva vojaka in jima ukaže prinesiti lojtro. Ko je lojtra tu, jo ukaže postaviti k zidu tam pod tisto luknjo, katero mu je bil kovač pokazal, in leze gor, že proti luknji.

Učitelj spodaj ves prestrašen zakliče: „Za božjo voljo, ne gor, ne gor, tam so sršeni!“ A zdaj zmage še bolj gotovi signor finanziere se obrne na lojtri, zažuga s prstom in škodoželjno, porogljivo zarohni nad učiteljem: „Bom Ti že pokazal Tvoje sršene!“, se obrne in z močno roko zgrabi globoko noter v luknjo — a v istem trenutku švigne z roko ven in v velikem skoku se požene z lojtre dol in beži s celo težo svojega obilnega telesa v najhujšem diru naprej — naprej — za njim pa kakor vodni curek iz brizgalnice nešteti razjarjeni sršeni, ki so ga bogvekako opikali. — Oba vojaka sta se z učiteljem vred za njim glasno krohotala in z rokami kolena tolkla. Kovač pa je vse to izza vogla svoje hiše opazoval in se z drugimi vred krohotal nad to dirko — zadovoljen, da je Laha tako izplačal. Par minut pozneje je rekel učitelju — prijatelju, da je bila ta dirka vredna še enkrat 200 lir. Financar pa nikoli ni več pri šoli ali pri kovaču tobaka iskal. J. E.

šujejo svojo težavno službo. Tihotapci dobro vedo, da bi tukaj ne imeli prave sreče. Orožniška postaja se je ustanovila tudi v Kneži ter nastanila v župnišču.

Bače. Žene in dekleta iz Bač si štejemo v čast in dolžnost se na tem mestu zahvaliti svojemu rojaku, g. dr. Arnejcu, za krasni prepričevalni govor, ki nam je segal do dna duše in je predramil tudi največje zaspance, ki ne vidijo, ne slišijo in ne čutijo, da je za vse, tudi za tiste, ki se sicer narodnega čuta in ponosa ne zavedajo več, v vsakem oziru boljši, prijetnejši in mirnejši kot v Avstriji.

Bače. Tukaj sta se dve igri, vzeti iz življenja našega naroda, uprizorili, ki sta jako dobro v zadovoljnost vseh uspeli. Izrekamo tem potom tudi zahvalo svojemu vrlemu učiteljstvu, ki naše otroke tako lepo vzgaja v našem jeziku in našem duhu; na njih prizadevanje se je tudi revnim otrokom preskrbela obleka in obuvalo.

Mežica. Dne 15. februarja nam je neizprosna smrt ugrabila iz naše srede nad vse delavnega in požrtvovalnega mladeniča Antona Pepelnika v 21. letu njegove starosti. Bil je vzoren in bogoljuben, vnet za krščansko stvar. Sodeloval je kot odbornik pri J. S. Z., kot knjižničar pri slov. kat. izob. društvu, ko se je ustanovil v septembru 1919 „Orlovski odsek“, je bil blagi pokojnik med prvimi, ki se ni bal pokazati krščanskih idej. Z vso vnemo je deloval blagi, nepozabni Tone in je bil povsodi med prvimi. Pogreb dragega rajnika je bil dne 17. febr. ob obilni udeležbi občinstva in „Orlov“, prišle so deputacije „Orlov“ iz Pliberka in Črne in so pokazali, kako ljub in drag jim je bil ranjki. Akoravno so ga pritiskali nasprotniki od vseh strani, se ni bal javno pokazati. S prelepim govorom je vzel velečastiti gospod kaplan iz Pliberka v imenu „Orlov“ slovo od umrlega Ant. Pepelnika. Prav lepa zahvala bodi izrečena tem potom g. kaplanu. Blagemu pokojniku pa bodi zemljica lahka!

Sele. Mladi morejo, stari morajo umreti, pravi pregovor. Letos si je pri nas smrt izbrala kot žrtve razun dveh malih otrok same stare korenine. Tekom treh tednov so romali na oni svet sledeči: stari Franc, star 86 let, Meta Ogris (87 1/2 let), stara Kobovnica (72 1/2 let), stara Lukanca (85 let) in stari Mihe (77 let). Skupna starost teh znaša 408 let. — Iz italijanskega ujetništva sta se v zadnjem času vrnila Tomaž Dovjak pd. Dovjakov in Janko Ogris, Tišlarjev. Oba sta morala tam veliko preстати. Bog vaju sprimi!

Podkraj pri Pliberku. Ugledna Badnikova hiša je dobila novega gospodarja v Kolenikovem Juriju. Vzel je v zakon prvo prednico pliberške Marijine družbe Julko Riedl. Marijine družbenice so spremile svojo prednico pred oltar in darovale zanjo sv. obhajilo. Pred cerkvijo sta jo pozdravili dve družbenici. V lepem spominu bo ostal vsem Marijinim hčeram ta dan! — Na svatbi sta se spomnila predvsem ženin in nevesta pa tudi drugi svatje našega izobraževalnega društva, katerega zvesta in navdušena člana sta oba bila. Nabralo se je za izobraževalno društvo čez 100 kron in nevesta se je odločila darovati za prihodnjo društveno tombolo lepo doraslo jagnje. Bog plačaj! Tako kličemo vsi udje izobraževalnega društva. Bila srečna!

Kamen. Stari Urank je izročil lepo posestvo svojemu sinu Jožefa Jernej, ki se je dne 9. t. m. poročil s Šiberlnovo Ano Dixer. Bodi srečen mladi par in hodi po lepi poti, ki jo je hodil zmiraj stari oče, stara krščanska in slovenska korenina, s svojo skrbno ženkico. — Močno se je ponesrečil kmet Rus Alojzij Dajman. Domov grede od konjskega premiranja v Velikovecu je padel z mosta, ki je za silo napravljen, na dravski prod in si zlomil roko v rami. Na istem mestu je zdrknil v globočino lep dragoceni konj šmihelskega župana Rudolfa in poginil.

Sele. Dne 9. febr. smo imeli tu izredno lepo slovesnost: poročila se je članica Marijine družbe Marija Oraže pd. Zvrh. Dovjakinja, z Blažem Bradčem iz hodiške župnije. Mlademu paru kličemo: bilo srečno, ženinu pa še posebej: dobrodošel!

Slov. Plajberg. (Godovanje). Na praznik sv. Valentina je obhajal g. V. Lavsekar pd. Bošte svoj 52ti imendan, in ob tej priliki se je zbralo na njegovem domu lepo število njegovih častilcev. G. učitelj Deržaj je imel lep nagovor na godovnika, nakar so zapela domača dekleta pod vodstvom g. učitelja: „Lepa naša domovina“, „Hej Slovani“ in „Slovenec sem“. Nato pa se je razvila prav priprosta domača zabava. Naš Bošte je pa tudi mož, kateri je kaj prestal in žrtvoval za osvoboditev in probujo slovenskega ljudstva. Da omenim samo s par besedami: Ravno letos bo 25 let, odkar je stopil v domači občini v politično borbo in organiziral slov. stranko, zakaj, prej so bili nemškutarji sami, ker Slovenci niso imeli voditelja. In že leta 1896. je dobila slov. stranka en razred pri obč. volitvah. Od tega časa do danes je občinski odbornik in med tem časom 6 let župan. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je bil kot zvet Slovenec ves čas zasledovan in preganjan. Čeravno pri naboru črnovojniki spoznan za nesposobnega, je moral januarja leta 1916. k vojakom in na rusko fronto, ker na ta način se ga je mislil tedanji nemški župan iznebiti za vselej. Na ruski fronti je bil dve in pol leti, a božja previdnost ga je varovala in je prišel živ in še bolj navdušen za svoj narod nazaj. Ni bil pa tako srečen njegov sin Ciril, kateri je moral dati svoje življenje na laški fronti leta 1917. Čeravno sta bila oče in sin oba v vojski, je vendar skrbel, ko je šlo za majniško deklaracijo, da je njegova hči pobirala podpise in jih dobila več nego tri četrtine v naši občini. Zato se je pa začel za njegovo družino pravi križev pot, ko so Volkswehrovci pridrli k nam. S celo družino je moral v snegu čez Ljubelj in na Kranjskem ostati 5 mesecev, doma so ga pa popolnoma izropali in mu napravili škode okrog stotisoč kron. A njega ne upogne nobena sila, kjer gre za vero in materni jezik. A mi, njegovi častilci, mu kličemo iz dna srca: „Bog ga nam čuvaj in ohrani zdravega še vsaj eno četrstoletje v srečni in osvobodjeni Jugoslaviji.“

Ruda. Zanimivo novico mi je pripovedoval naš g. župnik. Na Svečnico je bil pri ofru cel tisočak, kar se menda na Rudi še ni pripetilo. Četudi je bil nemški, vendar je cerkvi, ki je zelo uboga in je vsled lanskih dogodkov precej trpela, gotovo zelo dobrodošel. Radovedno sem vprašal g. župnika, kdo da ga je najbrž daroval, pa je zmignil z rameni. Mislim, da ga je daroval dober katoličan, ki pa se je prej po Nemcih dal zapeljati, češ, da bo nemški denar boljši, a zdaj vidi, kako hitro ta zgublja svojo vrednost.

Gorenče. (Stara pravda). Potrpežljivo smo čakali na glasovanje, a ker glasovanja najbrž še ne bo, zato ne morem več čakati. Čemu tudi?! Vsaj razun Schumi-jevih priganjačev, ki so kmetom pobirali živino in s tem mastno služili, ja ni nikogar več, ki bi bil za Nemško Avstrijo; kmetje vsi vemo, da bi nam odklenkalo za večne čase, ako bi prišli spet pod nemško gospodo, posebno pod nemške gozdne barone in njih jogre, zato je jasno kot beli dan, da spadamo enkrat za vselej pod Jugoslavijo. Zato naj tudi vlada ne čaka, da nam dá, kar so nam nemški baroni ukradli. Cele Gorenče so oropane gozda, da morajo za vsako drvo prositi, okoli in okoli pa je Helldorfov gozd, ki je po starih pravicah naš, a so nas zanj sramotno ogoljufali. Deloma so gosposki lovci prigoljufali podpisov, ko kmetje nismo zastopili nemško, deloma so nas pa oropali pravic do gozda potom tožbe. V župnišču je menda shranjena ena taka tožba. Zato javno prosimo g. župnika, da tožbo poišče in nam da vpogled v njo. Vlado pa prosimo, da začne s pripravami za delitev našega gozda.

Št. Peter pri Grabštanju. Slovo so vzeli od samskega stanu in stopili v zakon: Alojzij Trabe z Marijo Stulčnik, Matija Lipnik z Ano Volavčnik in Kovačev Gusti z Barbaro Kinzel. Na mnogo let v sreči in zadovoljstvu!

Grabštanj. (Pazite na denar!) V našem kraju je mnogo nepostavno žigosanih bankovcev v prometu. Žigosani so s štampiljo župniškega urada v Mežici. (Okrogla štampilja nosi napis:

Pfarramt in Miess — kn. šk. župništvo Možica.) Sumi se, da je eden izmed volksverovcev pri ropanju v Mežici ukradel župniško štampiljo, sedaj pa utihotaplja eno in dve kronske nemške ne-žigosane bankovce iz pasa B in jih žigosa s to štampiljo. Paziti je pa treba tudi na druge bankovce. Mnogo bankovcev je v prometu, ki imajo namesto pravega našega koleka prejšnje avstrijske ali srbske pošne znamke.

Grabštanj. Več naših kmetov je bilo tako nespametnih, da so dali jeseni svoje otroke v šolo v Celovec. Ti njihovi otroci morajo sedaj v Celovcu stradati, ko jim bi ne bilo treba, ako bi jih bili dali v šolo v Velikovec.

Korte. Ker smo tako oddaljeni od vseh krajev, brez prave zveze in zaprti, bi nam bil zelo koristen telefon na Jezerskem, po katerem bi bili vsaj telefonično zvezani z zunanjim svetom. Mogoče ga nam preskrbi vojaška uprava. Razveselila nas je vest, da misli lesni trgovec Prepotnik v Žel. Kapli, ki je pri nas nekaj lesa nakupil, vozno pot z Obirskega v Korte napraviti. Bila bi res nujno potrebna. Naj se kmalu napravi!

Podkraj pri Prevaljah. Še niso usahnile solze ob prebriski izgubi moža in očeta Šebovnika v Podkraju, izgubila je žena, oziroma mati, svojega srčno ljubljenega šestletnega sinčka Korleja Lagoja. Vzrok smrti je bila spet strašna mučna bolezen griža. Celi Šebovnikovi rodbini izrekamo srčno sožalje. Ti ljubeznivi sinček pa spavaj v domači zemljici zraven očeta, ki te je tako srčno ljubil.

Gorenče. (Poroka.) Vsem je še v živem spominu žalostna smrt Filipa Lačna pd. Fava v Srednjivasi. Ravno se je odpravljal na prvo občinsko sejo v svobodni Jugoslaviji, pa je v Šmiklavžu še ogledoval vžigalnik granate, ki je eksploziriral in ga smrtno ranil. Vsi smo silno žalovali za odličnim in splošno priljubljenim narodnjakom. Favova hiša je dobila dobrega naslednika, bratranca rajnega, odločnega, zavednega in značajnega moža. Poročil je par dne 10. t. m. g. A. Mlinar, prejšnji tukajšnji provizor. Zavednemu paru, na mnoga leta obilo sreče! — Dne 15. t. m. pa nam je odpeljal Franc Rosenzopf iz Lipove pri Št. Petru Marijo Rošer iz Srednjevasi. Nevesti mnogo sreče na novem kraju!

Št. Rupert pri Velikovecu. V svetovno vojsko je poslala tukajšnja župnija 216 mož in mladeničev; padlo jih je 28, vsled vojskinih naporov umrlo 8, 8 se jih še pogreša, najbrže pa tudi ti že pod grudo počivajo, vrnilo se jih je 172.

Cerkvene vesti.

Št. Danijel. Kakor po stari navadi so tudi letos imela dekleta svojo svečarijo in so se zbrala pri Kramolcu v prav obilnem številu, in vsaka je darovala za sveče, po svojih močeh, nato se je pomikal sprevod s prižganimi svečami, na čelu g. župnik, z lepim ubranim petjem in petimi litanijami v cerkev k oltarju srca Jezusovega. Ravno tako so se tudi drugi dan, na Svečnico, zbrali fantje v obilnem številu, gredeč je prepeval moški zbor pete litanije, kakor tudi pri sv. maši.

Št. Peter pri Grabštanju. Našo farno cerkev krasita v postnem času dve veliki podobi na stranskih oltarjih: ena z Jezusom s težkim križem obloženim, druga z Jezusom na križ pribitim. Darovala je podobe cerkvi Hudelistinja v Starem dvoru. Naslikal jih je pa g. Peter Markovič, akad. slikar v Rožku.

Društvene vesti.

Velikovška podružnica „Zveza žensk. društev na Koroškem“ vabi k družabni prireditvi, ki se vrši v nedeljo, 29. 2. 1920, ob 3. uri popoldan, v telovadnici mešč. šole. — Spored: deklamacija, petje, dramatičen prizor, šaljivi solospevi itd. — Vstopnina: sedeži 1. do 3. vrste 6 K, sedeži 4. do 6. vrste 4-50 K, sedeži 7. do 10. vrste 3 K, stojišča 2 K. Odbor.

Pliberk. Pustna predstava tukajšnjega kat. slov. izobraževalnega društva je bila nad vse pričakovanje sijajno obiskana. Velika telovadnica v narodni šoli je bila nabito polna. Vrla naša kmečka dekleta so tekmovala med sabo,

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 podružnica Velikovec Glavni trg št. 37

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica in rezervni sklad:
okroglo K 50.000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

da so z lepimi vencami telovadnico okusno in lično okinčale. Vse priznanje in hvala dekletom! — Živahen in lep je bil nastop Micke Linhart v vlogi „Planšarice“. — Lizika Kralj je deklamirala Prešernovo pustno pesem „Učenec“. — Igra „Začarani gosli“ — prava predpustna komedija — je nudila mnogo zabave. Vsako kretljivo in besedo Gašperja Muhelj je spremljal smeh gledalcev. Izvrtstvo je rešil svojo vlogo! Tudi drugi igralci so dobro nastopali. — Mnogo zabave je nudila tudi tombola. Bilo je nad 150 dobitkov. Prvo tombolo — mlado ovčko — je dobil 5 letni Ovčjakov fantek. Odbor izobraževalnega društva izreka vsem našim vrlim kmetom in kmeticam kakor tudi nekaterim meščanom za poslana darila za tombolo svojo najiskrenejšo zahvalo.

Pokrče. Dne 2. t. m., na svečnico, priredilo je šolsko vodstvo v tukajšnji občini pri g. gostilničarju Krasniku tombolo v prid revni šolski mladini. Če tudi je bila reklama za prireditev nezadostna, je bila udeležba na isti vendar sijajna, kar dokazuje, da se je začelo že tudi pri nas, tik ob starodavni, slovenski Krki, daniti. Čisti dobiček je tedaj pri prvi prireditvi zadovoljiv.

Sele. Dvakrat že nam je letos Mažejeva dvorana nudila prijetno zabavo. Poleg petja in deklamacij smo 11. jan. gledali na odru „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“, ki so jo uprizorila naša vrla dekleta pod vodstvom gpdč. učiteljice Trtnikove. V nedeljo pred svečnico pa nam je č. g. Ciril Kandut iz Borovelj lepo orisal razliko med Avstrijo in Jugoslavijo. Nato so pokazali fantje, da tudi nekaj zamorejo. S svojo igro „Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček“ so vzbujali pri gledalcih viharje smeha. Posebno nam je ugajalo to, kako je hudomušni Štipko ozdravil nemčurja Napetnika, katerega je še v sanjah napadal jugoslovanski zmaj. Fantje in dekleta, le tako naprej! Tako pošteno razvedrilo nam bo vedno ugajalo!

Vogrče. Na pustno nedeljo je naše izobraževalno društvo priredilo shod s šaloigrami „V ječi“ in „Poštna skrivnost“. Udeležba je bila pičila. Fantje so svojo nalogo izvrstno rešili, posebno dobro jo je pogodil Matic. Bi bili pač zaslužili več pozornosti in številnejše udeležbe.

Smarjeta v Rožu. Še ni minul mesec, odkar se je ustanovilo „Zensko društvo Smarjeta“, pa šteje že čez 40 članic ter se javljajo še vedno nove. Ustanovnih članic šteje društvo že 25. Tudi blagajna društva je temu primerno narasla že na več stotakov, tako, da se je zamoglo že pričeti z graditvijo lastnega gledališkega odra. Z veliko vneto so se poprijele članice učenja gledaliških vlog in krasen pevski zbor (25 pevk) bo zamogel kmalu presenetiti občinstvo. Društvo stoji bogata knjižnica tukajšnjega g. župnika na razpolago. Prvo in največje zaslugi pri tem izbornem uspehu ima predsednica društva, simpatična, neumorno delavna in povsod priljubljena gpdč. učiteljica Zalka Figl. Ena stvar se še splošno pogreša in to je gospodinjki list. Zadnji čas čitamo o vseh mogočih zborovanjih, manifestacijah in političnih govorih „splošnega slov. ženskega društva“. Kaj bi ne moglo kako društvo ali kaka korporacija začeti izdajati kak gospodinjki list, kateri se posebno na deželi povsod grozno pogreša. Vse slov. ženstvo bi pač z veliko večjim veseljem seglo po gospodinjškem kot po političnem listu.

Galicija. Na pustno nedeljo se je vršila tukaj šolska slavnost. Prireditve se je prav dobro obnesla.

Libelice. Dne 8. februarja uprizorila je naša mladina ljudsko igro „Domen“. Vsebinska igra ima za ljudstvo posebno privlačno silo. Spominja nas na davne čase, ko so nemški grajščaki do krvi preganjali naše ljudstvo in ko so ravne fante k vojakom lovili. Poznal sem starce, ki so 14 let služili. — Solzé in glasna pohvala gledalcev so pričale, da so igralci prav zadeli. Ginljivo je bilo, da so sodelovali večinoma „Domni“, fantje „brez očeta“ in tudi brez premoženja, katerim je pa trdo delo v poklicu in trpljenje v vojski ustvarilo krepko voljo in bister duh. Po dnevi so se trudili za vsakdanji kruh, po noči so se vadili v igri. Vzpodbujal je fante najbolj mizar „Jakec“. Sodelovalo je tukajšnje učiteljsvo, ki rado z ljudstvom čuti in z njim občuje. Tudi petje pod spretnim vodstvom gospoda nadučitelja je dopadalo. — Fantje! S krepko pestjo, ne v pijači in v razkošju, ampak na poti resnice in pridnosti, brez strahu pred tujimi hujskaci kakor Domen naprej in lepša bodočnost vas čaka!

Listnica uredništva.

Dopisnikom: Društvena naznanila nam dohajajo večinoma prepozno, tako da jih ne moremo več objavljati, ker se je med tem časom prireditev večinoma že vršila. Prosimo, da nam prireditve društev pravočasno naznanite!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmir Mihálek**.

Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Prodajam breje kobilu v šestem letu, 164 cm visoko. **Donnersbacher** pd. Ferm na Gori, p. Rožek, Koroško.

Sveža jajca v originalnih zabojih a 140 komadov po K 1:50 komad nudi **Em. Supano** v Rogatou (Slov. Štajersko).

Čebelni vosek

suhe satine in odpadke sveč

kupuje po najvišji dnevni ceni

J. Kopač, svečar v Ljubljani

Gospodsvetska cesta 90 (Sp. Šiška).

Zobozdravnik

M. & U. Dr. Zvon. Fanešič

se je nastanil na Bledu.

Ordinira od 9—12 in 15—17.

Poprave

poljedelskih in drugih strojev se prevzemajo. — **Naprave** novih strojnih delov in orodja. **Ponikljevanje.** — **Izdelovanje** načrtov za strojne in električne obrate. **J. Beguš**, tovarnar, Žrelec; žel. post. Grabštanj in Vetrinj.

Kupuje

vseh vrst staro železo po najvišji ceni

Teodor Filipowsky, trgovina železine v Prevaljah.

Vino

iz Slovenskih goric, vsakovrstne kakovosti ter različnih letnikov, kakor tudi sortirano, ter **slivovko** in **vinsko žganje**, razpošilja vsako množino v sodih in buteljkah **Av gust Stelcer**, Maribor, Narodni dom.

Umetna gnojila!

Za prihodnjo pomlad bodo rabili naši kmetovalci umetna gnojila. Zaenkrat bi se dobila **kostna moka** (Knochenmehl), mogoče tudi **rožena moka** (Hornmehl). Naprošajo se tedaj aprovizacijski odbori, županstva, trgovci itd., da naznanijo množino tega gnojila, katero bi potrebovali za svoj okraj,

Gospodarski družbi, Sinčavas,

da si more pravočasno zasigurati potrebno množino.

Gospodarska družba za nakup in prodajo
d. z o. z. v Ljubljani

podružnica Sinčavas

priporoča svojo veliko zalogo

manufakture,

kakor: sukna za obleke, razne vrste barhenta, šifona, triko-perila: srajce, spodnje hlače, nogavice itd.; nadalje: žepne robce, rute, pavole, sukanca (cvirna) itd.; zalogo

svežih mesnih izdelkov:

brunšviške salami, krakovske klobase itd., ter **pristno, staro vino.**

Dobavlja razno špecerijsko, kolonijalno in norimberško blago, železnino ter

poljedelske stroje vseh vrst.

Kupuje vse poljedelske pridelke po najvišjih cenah.

Trgovci! Aprovizacijski odbori!

Zahtevajte ponudbe!

Službo organista in cerkovnika

išče izvežban organist, ki je tudi rokodellec (zidar) in oženjen. Oglasila prevzema upravništvo „Mira“ v Prevaljah pod št. 9.

Naznanilo.

Dovoljujem si slavnemu občinstvu vljudno naznaniti, da sem 15. januarja t. l. prevzel

staro renomirano veletrgovino Oskar Reitter-jevo v Slovenjgradcu

katero bodem vodil v istem velikem obsegu kakor moj prednik.

Moja dolgoletna praksa v različnih veletrgovinah mi bo omogočala svojim cenj. odjemalcem v vsakem oziru ustrezati.

Posebno važnost bodem polagal na solidno, prijazno, točno in hitro postrežbo.

Imel bodem veliko izbiro **manufakturnega, špecerijskega in železninskega blaga**, katerega bodem oddajal na drobno in debelo.

Kupujem vse deželne pridelke po najvišjih dnevni cenah.

Za obilen obisk se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Alojz Dular
Slovenjgrдец.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča, ali vola.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 10:50.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.

Tvrđka BALOH & ROSINA

MARIBOR, Grajski trg 3

priporoča na debelo in drobno:

potne košare

razne pletarske izdelke

predpražnike

zobotrebce

špago papirno in laneno

vezalke za čevlje

naramnice

narodne trake

šipke, perilni trak

tržne in ročne torbice

denarnice, listnice

ogledala

pipe (fajfe) in cevke

vsakovrstne gumbe

šivanke in razne igle

nože in škarje

kamenčke za žepne

vžigalnike

čevljarstvo smolo

čistilo za čevlje

razne krtače

svinčnike, peresnike

stročnice in popir za

cigarete

strojčke za cigarete

pismen popir

barve za obleke itd. — Razpošilja tudi po pošti.